

Zlatnik poezije letos Andreju Brvarju

Ob Raúlu Zuriti je bil častni gost festivala pesnik, publicist in urednik Andrej Brvar, ki je v zadnjih letih prejel številne nagrade, med drugim Glazerjevo in Kajuhovo ter nagrado Prešernovega sklada in veliko Prešernovo nagrado. Na festivalu je predstavil tudi svojo obsežno antologijo *Transverzala: od Slikanice do Materiala*, ki jo v založbi Beletrina predstavljajo kot »dolgo in razgibano pesniško odisejajo ustvarjanja, zorenja in poetoloških preizpraševanj, ki so kot pesniška metagovorica ali pa v obliki esejev in pisem vtikani v pesniško tkivo njegovih zbranih del.«

»Ob takšni zbirki ima človek različne občutke. Od nostalgije, saj sem se, ko sem pripravljaj knjigo, sprehajal skozi svoje celotno življenje, do vprašanja, ali je to konec pisanja. Ne nazadnje je pisanje poezije povezano s človekovo vitalnostjo in intenzivnostjo doživljanja, kar z leti blede,« je povedal Brvar, ki bo kmalu prejel še eno nagrado – nočaj mu bodo v okviru *Veronikinih večerov* v Celju

podelili zlatnik poezije za življenjski pesniški opus in ustvarjalni prispevek slovenski literaturi.

V obrazložitvi so zapisali, da je Brvar očaran nad čudežem, nad

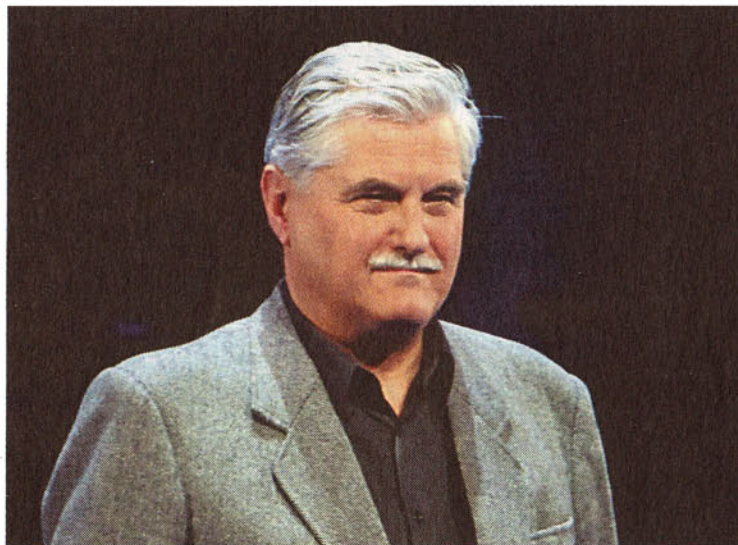
skrivnostjo življenja, enkratnostjo človeške identitete in bivanja. Zato je pesnik reke življenja in svojo eksistenco doživlja bolj z epso izpovedjo kot lirično prizade-

lostjo. Sam je povedal, da je slika temeljni element njegove poezije in da so ga slikarji naučili gledati svet z estetskimi očmi. Zato je prvo pesniško zbirko naslovil *Slikanica*. Takrat in pozneje je slika zanj najboljše izrazno sredstvo in realni svet je celota pesnikove izkušnje. Njegov programski verz je nedvoumen: Vse je pesem. A pesem nastane, če izraža njegovo izkušnjo v vsakdanjosti, kar kaže, da je avtor v ljubezenskem razmerju z življenjem. Njegova poezija je skorajda njegova biografija, je »senca in sonce, plus in minus«, je hudomušno dodal.

Ni naključje, da je Andrej Brvar uredil prvo antologijo slovenske poezije v prozi, torej pesniške oblike med poezijo in prozo. Najprej je še pesnil v prostem verzu, nato pa se je dokončno odločil za poezijo v prozi. Je prvi avtor med dosedanjimi prejemniki zlatnika poezije, ki ga ni mogoče umestiti med pesnike tradicije in avantgardiste. Je samosvoja pesniška osebnost z izrazito individualno poetiko, zato je literarna javnost

včasih težko vstopila v njegov pesniški svet. In to kljub njegovemu vitalizmu kot osnovnemu življenjskemu občutju in njegovemu pesniškemu potovanju, ki zna takšno ali drugačno refleksijo pripovedovati in premišljevat hudomušno ali elegično, s pesniško zgodbo, ki je zanj premagovanje ega, erosa in zla.

Njegov pesniški material so drobna dogajanja življenja. Zato v naboru pesniških snovi ne manjka dnevniških družinskih zapisov, presunljivih spominskih utrinkov, aforističnih izrekov, liričnih prebliskov, a tudi šaljivih komentarjev. Še posebej podoživlja naravo in letne čase. Njegov radoživi, svetli odnos do življenja mu je kajpak najbolj približal sonce poletja. A simbolika letnih časov je najbolj prepoznavna v njihovem kroženju, rojevanju in umiranju. To molovsko melodijo letnih časov pesnik zdaj bolj sliši tudi kot melodijo minljivosti, a vendar še vedno s sproščenim doživljanjem življenja, ki je zanj čudežni dar. **PETER RAK**

V poeziji Andreja Brvarja ne manjka presunljivih spominskih utrinkov, liričnih prebliskov, a tudi šaljivih komentarjev. FOTO LEON VIDIC